

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-239/11

Priština, 8. maj 2012. godine

U postupku

Z.P.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Protiv

O.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske Agencije za imovinu KPCC/D/A/111/2011 (predmet upisan pred KAI pod brojem KPA00256), od dana 13. maja 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 8. maja 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbija se kao neosnovana žalba Z.P. na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/111/2011 u vezi predmeta upisanim u KAI pod brojem KPA 00256.
- 2- Potvrđuje se odluka KPCC/D/A/111/2011 u vezi predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA 00256.

- 3- **Žalilac treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 155 (€ sto pedeset i pet) u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude ili putem prinudnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 15. januara 2007. godine, Z.P. (podnosilac zahteva) je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je tražio ponovi posed komercijalne zgrade, prodavnice br. 28, od dva sprata (i dve sobe), u površini 44 kvadratnih metara, u ulici Skenderbeu u Glogovcu. Na osnovu zahteva imovina je dodeljena podnosiocu zahteva „kao zemljište za izgradnju... Izgradnja zgrade je odobrena na osnovu oglasa, prema projektu i prihvatanju od strane tehničke komisije. Prostorija je funkcionisala na osnovu dozvole nadležnih organa od 1997. godine do 2001. godine, kada su opštinski organi smatrali da posednik koristi istu”.

U prilogu svom zahtevu Gdin. P. je dostavio KAI opšti plan iz 1980. godine i detaljni urbanistički plan iz 1982. godine, skicu 07/353-466 od dana 21. januara 1997. godine; kompletan projekat izgrađene zgrade br. 28 na parceli br. 763; rešenje 07/353-466, od dana 21. januara 1997. godine; rešenje 02/351-152, od dana 02. juna 1997. godine; rešenje o tehničkom prihvatanju i dozvola za korišćenje 07/351-280, od dana 09. oktobra 1997. godine; zapisnik br. 17/1, od dana 15. avgusta 1999. godine; rešenje br. 17/1, od dana 14. septembra 1999. godine; obaveštenje br. 361-12, od dana 29. septembra 1999. godine; rešenje C. nr. 50/01, od dana 07. maja 2001. godine; izvršna odluka br. 2001/6; obaveštenje od strane kancelarije javnog advokata br. 27/2002, od dana 05. juna 2002. godine; rešenje br. 353-129, od dana 08. marta 2002. godine; rešenja A br. 19/2001, od dana 27. februara 2001. godine, izdato od strane Vrhovnog suda Kosova; rešenje br. 50/2001, od dana 24. avgusta 2001. godine; odgovor Vlade Kosova br. 139-06, od dana 25. januara 2005. godine; obaveštenje od dana 02. februara 2005. godine; privremeno evidencija br. 1599/2005, od dana 01. marta 2005. godine; presuda br. 444/2001, od dana 21. marta 2005. godine, izdata od strane Vrhovnog suda Kosova; zahtev za meritorno rešavanje predmeta od dana 16. septembra 2005. godine; odgovor od strane Thomas J Monaghan, direktora Odeljenja pravde; informacije o JIU/06/ag/115, od dana 24. februara 2006. godine; odgovor br. No 412, od dana 11. jula 2006. godine, izveštaj od dana 30. juna 2006. godine.

Podnosilac zahteva indicira O. kao posednika imovine.

Dana 31. marta 2008. godine, KAI je obavila obaveštenje postavljanjem postera na parceli na kojoj se nalazila prodavnica. U svom izveštaju od 31. maja 2008. godine, KAI je primetila da je prodavnica srušena; zauzeta je od strane O., koja pretendira zakonsko pravo putem zastupnika.

Grupnom odlukom br. KPCC/D/C/111/2011, od dana 13. maja 2011. godine, u vezi zahteva 00256 KKAI je odlučila da zahtev ne spada u okviru nadležnosti mandata Komisije kao što je navedeno u članu 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Komisija je primetila da je podnosilac zahteva već osporio odluku Skupštine Opštine pred lokalnim sudovima, posebnim forumima za rešavanje imovinskih sporova koji nisu povezani sa konfliktom 1998.-1999. godine. Nakon grupne odluke, Komisija je izdala potvrđenu individualnu odluku dana 22. avgusta 2011. godine, povodom odbacivanja zahteva.

Dana 21. septembra 2011. godine, podnosilac zahteva je primio odluku.

Dana 28. septembra 2011. godine, podnosilac zahteva, sada žalilac, je uložio žalbu pred Vrhovnim sudom na gore navedenu odluku.

Žalilac je napao odluku u potpunosti na osnovu da je došlo do bitne povrede odredbi parničnog postupka; pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja; pogrešna primena materijalnog prava. On takođe navodi da je politika uticala na odluku.

On je objasnio da je u 1992. godini, O. objavila oglas za dodelu zemljišta u ulici Skenderbeg u Drenasu (Glogovac) te se prijavilo 95 građana. Zemljište je dodeljeno 45 od njih. Podnosilac zahteva je aplicirao te mu je 1997. godine dodeljeno zemljište. Kao rezultat toga, izgrađena je dvospratna biznis prostorija. Prostorije su izgrađene na osnovu urbanističkog plana. Njemu je data valjana dozvola, uključujući dozvola za izgradnju, tehnički prijem i biznis dozvola. Međutim, 29. septembra 1999. godine, privremena vlada O. je naredila da se napuste prostorije. Dana 28. marta 2001. godine, oni su primili nalog od strane opštine da sruše prostorije sa javne svojine. Dana 26. aprila 2001. godine, svi trgovci su podneli tužbu pred Opštinskim sudom podovom smetnje poseda protiv O.. Sud je uveo privremenu mere, te je prihvatio tužbu glogovačkih trgovaca. Prethodili su različiti postupci te je na kraju Vrhovni sud odlukom od dana 21. marta 2005. godine, odlučio da se ponište sve odluke donete od stane opštinskih i centralnih vlasti. Pošto se odluka nije izvršila podnosilac zahteva se nadao da će KAI preuzete bilo koje mere, ali nije. Na kraju, zgrada u predmetu je srušena.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Uložena je u vremenskom roku od 30 dana predviđenim članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana. Odluka KKAI je tačna, predmet ne spada u sklopu nadležnosti KKAI.

Na osnovu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva može zatražiti od Komisije ponovni posed imovine ako ne samo dokaže svojinu nad privatnom imovinom, već takođe on ili ona nije u stanju da uživa to imovinsko pravo zbog okolnosti koje direktno proizlaze ili su rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Podnosilac zahteva sam opisuje da je sporna zgrada (zajedno sa ostalim sličnim zgradama u istoj ulici) bila podignuta nakon što mu je opština dodelila zemljište te je nakon toga ista opština odlučila da povuče dodelu parcele, naime sruši dvospratnu zgradu (vidi nalog os dana 28. marta 2001. godine) i izgradi gatski trg na istom zemljištu, na osnovu novog urbanističkog plana. Kao rezultat toga zgrade, uključujući i zgradu koja je predmet ovog postupka, su sklanjanje/srušene nakon 28. marta 2001. godine, što znači da je podnosilac zahteva izgubio posed nakon 28. marta 2001. godine ili pošto je Komisija prihvatila isti u 2005. godini, u bilo kom slučaju dogodilo se nakon oružanog sukoba u 1998/1999. godini. Zakonitost ovog sklanjanja/rušenja je bio predmet građanskog postupka, pred redovnim sudovima na Kosovu, kao što je podnosilac zahteva sam naveo te i kao što je ustanovljeno brojnom dokumentacijom koja se sprovodila u zahtevu. U svakom slučaju, sklanjanje/rušenje nije vezano te i ne proizlazi iz oružanog sukoba koji se desio između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. Prema tome gubitak se ne odnosi te i ne rezultira iz oružanog sukoba.

Da li je odluka Opštine da povuče dodelu parcela te i da kasnije sruši zgrade kako bi izgradila trg bila zakonska ne može biti predmet spora u predmecima pred KAI, naime pred Sudom. Zahtev ne spada u okviru nadležnosti Komisije, naime Žalbenog veća VS.

Pošto zahteva ne spada u okviru nadležnosti KKAI, Komisija ne treba odlučiti povodom vlasništva žalioca.

Na isti način- zbog nedostatka nadležnosti, Sud ne treba odlučiti da je žalilac vlasnik predmetne imovine ili nije.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti više € 15.000: € 125 (€ 50 + 0,5% of € 15.000).

Žalilac će snositi ove troškove postupka te se isti trebaju platiti u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar